

U S T A W A

z dnia.....2011 r.

o zmianie ustawy o dowodach osobistych i ustawy o ewidencji ludności

Art. 1. W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz.U. Nr 167, poz. 1131) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) uchyla się pkt 2 i 8,

b) w pkt 11 uchyla się lit. d,

c) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) polityki certyfikacji - rozwiązania techniczne i organizacyjne uwzględniające sposób, zakres i warunki bezpieczeństwa tworzenia i stosowania certyfikatów dowodu osobistego i certyfikatów podpisu osobistego;” ;

2) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dowód osobisty umożliwi uwierzytelnienie go w systemach teleinformatycznych podmiotów publicznych, uwierzytelnienie jego posiadacza w systemach teleinformatycznych podmiotów publicznych oraz przy dostępie do rejestrów publicznych z użyciem systemów teleinformatycznych.” ;

3) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Warstwa elektroniczna dowodu osobistego zawiera:

1) dane zamieszczone w warstwie graficznej dowodu osobistego zapisane w formie elektronicznej wraz z danymi je uwierzytelniającymi;

2) dane służące do składania informacji uwierzytelniającej weryfikowanej za pomocą certyfikatu dowodu osobistego;

3) przestrzeń umożliwiającą zamieszczenie certyfikatu podpisu osobistego wraz z danymi służącymi do składania podpisu osobistego;

4) przestrzeń umożliwiającą zamieszczenie certyfikatu kwalifikowanego wraz z danymi służącymi do składania bezpiecznego podpisu elektronicznego na podstawie ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym;

5) przestrzeń na zamieszczenie danych lub aplikacji służących do wykorzystania dowodu osobistego jako karty ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27

sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.).

2. Warstwa elektroniczna dowodu osobistego może zawierać dane i aplikacje inne niż określone w ust.1, jeżeli przewidują to przepisy innej ustawy.”;

4) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Opatrzanie podpisem osobistym weryfikowanym za pomocą ważnego certyfikatu podpisu osobistego dokumentu w postaci elektronicznej wywołuje dla podmiotu publicznego skutek prawny równoznaczny ze złożeniem własnoręcznego podpisu pod dokumentem w postaci papierowej.

2. Dla podmiotu innego niż podmiot publiczny skutek, o którym mowa w ust. 1, wywołuje opatrzanie podpisem osobistym weryfikowanym za pomocą ważnego certyfikatu podpisu osobistego dokumentu w postaci elektronicznej, jeżeli obie strony wyrażą na to zgodę.” ;

5) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych świadczy na potrzeby dowodów osobistych usługi certyfikacyjne, z wyłączeniem usług związanych z wydawaniem kwalifikowanych certyfikatów na podstawie ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, określi polityki certyfikacji, w tym wymagania organizacyjne i techniczne, dla certyfikatu dowodu osobistego, certyfikatu podpisu osobistego, zasady centralnego zarządzania dowodami osobistymi i ich funkcjami elektronicznymi, uwzględniając zakres zastosowania tych certyfikatów oraz konieczność zapewnienia współdziałania różnych urzędzeń do składania i weryfikacji podpisu osobistego oraz zapewnienia bezpieczeństwa obrotu prawnego, a także określi polityki certyfikacji w zakresie danych lub aplikacji zamieszczanych w dowodzie osobistym na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 5 i art. 13 ust.2, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa obrotu prawnego.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, określi wymagania techniczne oraz procedury zamieszczania w dowodzie osobistym danych, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2-4 oraz danych lub aplikacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 5 i ust.2, mając na względzie konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i prawidłowości funkcjonowania warstwy elektronicznej dowodu osobistego.

6) w art. 18 uchyla się ust. 5;

7) w art. 19:

a) ust. 4 -6 otrzymują brzmienie:

„4. Okres ważności certyfikatu podpisu osobistego określają polityki certyfikacji, o których mowa w art. 17 ust. 2, na czas nie dłuższy niż okres ważności dowodu osobistego.

5. Certyfikat podpisu osobistego unieważnia się na wniosek posiadacza dowodu osobistego.

6. Unieważnienie certyfikatu podpisu osobistego nie wpływa na ważność dowodu osobistego.”,

b) uchyla się ust. 7;

8) uchyla się art. 20;

9) w art. 21 uchyla się ust. 5;

10) w art. 22:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wyłączenie możliwości korzystania z podpisu osobistego jest równoznaczne z unieważnieniem certyfikatu podpisu osobistego.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dowody osobiste określone w obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 3, podlegają wymianie, z wyłączeniem dowodów osobistych, w których unieważniono wyłącznie certyfikat podpisu osobistego.”;

11) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4 Aktywacja i unieważnianie certyfikatów podpisu osobistego ”;

12) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Wniosek o aktywację lub unieważnienie certyfikatu podpisu osobistego składa osoba posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych.”;

13) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. Wniosek o aktywację certyfikatu podpisu osobistego można złożyć równocześnie z wnioskiem o wydanie dowodu osobistego lub w terminie późniejszym, nie później jednak niż 3 miesiące przed upływem terminu ważności dowodu osobistego.

2. Wniosek o aktywację certyfikatu podpisu osobistego składany w terminie późniejszym niż wniosek o wydanie dowodu osobistego składa się do organu dowolnej gminy.

3. Wniosek o aktywację certyfikatu podpisu osobistego składa się w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4. Zamieszczenie w warstwie elektronicznej dowodu osobistego danych służących do składania podpisu osobistego następuje nie wcześniej niż przy odbiorze dowodu osobistego.”;

14) w art. 35 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. Wniosek o aktywację certyfikatu podpisu osobistego zawiera:”;

15) art. 36 - 39 otrzymują brzmienie:

„Art. 36. Unieważnienie certyfikatu podpisu osobistego następuje na wniosek posiadacza dowodu osobistego lub na skutek prawomocnego orzeczenia sądu o ubezwłasnowolnieniu całkowitym lub częściowym posiadacza dowodu osobistego.

Art. 37. Wniosek o unieważnienie certyfikatu podpisu osobistego posiadacz dowodu osobistego może złożyć w okresie ważności dowodu osobistego, o ile certyfikat został aktywowany.

Art. 38. Wniosek o unieważnienie certyfikatu podpisu osobistego składa się:

- 1) osobiście, w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne - do organu dowolnej gminy;
- 2) telefonicznie - do ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 39. Wniosek o unieważnienie certyfikatu podpisu osobistego zawiera następujące dane posiadacza dowodu osobistego:

- 1) imię (imiona);
- 2) nazwisko;
- 3) nazwisko rodowe;
- 4) datę urodzenia;
- 5) miejsce urodzenia;
- 6) imiona rodziców;
- 7) nazwisko rodowe matki.”;

16) uchyla się art. 40 i 41;

17) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. 1. Unieważnienie certyfikatu podpisu osobistego na skutek ubezwłasnowolnienia całkowitego lub częściowego posiadacza dowodu osobistego, na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu, następuje w drodze decyzji administracyjnej.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, posiada rygor natychmiastowej wykonalności.”;

18) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb aktywacji certyfikatu dowodu osobistego, aktywacji certyfikatu podpisu osobistego oraz unieważniania certyfikatu podpisu osobistego, a także wzory formularzy w tych sprawach i sposób ich wypełniania, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa przetwarzanych danych, nienaruszalności i poufności danych w trakcie aktywacji oraz prawidłowości wypełniania formularzy.”;

19) w art. 46 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) o którym mowa w art. 22 ust. 4;” ;

20) w art. 50 ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. O konieczności unieważnienia dowodu osobistego z przyczyn określonych w art. 46 ust. 1 pkt 2, z powodu utraty obywatelstwa polskiego lub zgonu posiadacza dowodu osobistego organ gminy jest zawiadamiany przez rejestr PESEL za pośrednictwem Rejestru Dowodów Osobistych.”;

21) w art. 51 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) organ gminy, który wydał dowód osobisty – w przypadku utraty obywatelstwa polskiego przez posiadacza dowodu osobistego lub jego zgonu oraz w przypadku gdy osoba obowiązana nie wystąpiła z wnioskiem o wydanie nowego dowodu osobistego w przypadku, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 2 ;” ;

22) w art. 56:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dane dotyczące certyfikatu dowodu osobistego oraz certyfikatu podpisu osobistego:

- a) numer certyfikatu,
- b) oznaczenie centrum certyfikacji,
- c) dane zawarte w certyfikacie,
- d) oznaczenie początku i końca okresu ważności certyfikatu,
- e) dane umożliwiające aktywację,
- f) identyfikator urzędnika, który dokonał aktywacji,
- g) dane pozwalające odblokować funkcje dowodu osobistego,
- h) informacje o unieważnieniu certyfikatu podpisu osobistego - daty i przyczyny oraz identyfikator urzędnika, który dokonał unieważnienia;” ,

b) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) dane zawarte w ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych dotyczące dowodów osobistych wydanych na podstawie wniosków złożonych od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.;

8) dane o dowodach osobistych wydanych przed dniem 1 stycznia 2001 r., zawarte dotychczas w rejestrze PESEL.”;

23) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. Nie udostępnia się danych dotyczących certyfikatu dowodu osobistego oraz certyfikatu podpisu osobistego, z wyłączeniem:

- 1) oznaczenia początku i końca okresu ważności certyfikatu;
- 2) identyfikatora urzędnika, który dokonał aktywacji,
- 3) informacji o unieważnieniu certyfikatu podpisu osobistego - daty i przyczyny oraz identyfikatora urzędnika, który dokonał unieważnienia.”;

24) uchyla się art. 82;

25) art. 87 otrzymuje brzmienie:

„Art. 87. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.¹⁾) w załączniku do ustawy w części II w kolumnie 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Pełny odpis przetworzonych danych osobowych z rejestrów mieszkańców, rejestru PESEL oraz Rejestru Dowodów Osobistych.”.”;

26) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. Dowody osobiste wydane przed dniem 1 stycznia 2013 r. zachowują ważność do upływu terminów w nich określonych.” ,

27) w art. 91:

a) ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z dniem 1 stycznia 2013 r. likwiduje się ogólnokrajową ewidencję wydanych i unieważnionych dowodów osobistych oraz gminne ewidencje wydanych i unieważnionych dowodów osobistych.”;

b) ust.3 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859, Nr 127, poz. 880 i Nr 128, poz. 883, z 2008 r. Nr 44, poz. 262, Nr 63, poz. 394, Nr 182, poz. 1121, Nr 195, poz. 1198, Nr 216, poz. 1367 i Nr 220, poz. 1414, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 57, poz. 466 i Nr 72, poz. 619 oraz z 2010 r. Nr 8, poz. 51, Nr 81, poz. 531 i Nr 107, poz. 679.

„3. Dane zgromadzone w rejestrze PESEL, dotyczące dowodów osobistych wydanych przed dniem 1 stycznia 2001 r., przekazuje się do Rejestru Dowodów Osobistych.”;

28) art. 92 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 92. Traci moc ustawa z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych”;

29) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz.U. Nr 217, poz. 1427 i Dz.U. Nr 239, poz. 1593) wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się art. 62a o następującym brzmieniu:

„Art. 62a. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a)ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa normuje sprawy dowodów osobistych.”,

b)uchyla się ust. 2;

2) uchyla się art. 2-13;

3) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art.14. Dane dotyczące zmiany stanu cywilnego oraz innych zmian w aktach stanu cywilnego kierownik urzędu stanu cywilnego przekazuje niezwłocznie do organu, który wydał dowód osobisty, o ile zmiany te mają wpływ na dane zamieszczone w dowodzie osobistym. ”;

4) uchyla się art. 15–31c;

5) w art. 37 w ust.1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) adres miejsca zameldowania na pobyt stały, a w razie jego braku zameldowania na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; w przypadku braku zameldowania na pobyt stały albo pobyt czasowy, danych o adresie nie zamieszcza się; ” ,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 195, poz. 1198 i Nr 220, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 39, poz. 306, Nr 69, poz. 595 i Nr 223, poz. 1777 oraz z 2010 r. Nr 239, poz. 1539.

6) tytuł rozdziału 8a otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 8a Prowadzenie ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych”;

7) uchyla się art. 44a-44d;

8) w art.44e w ust.3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„ 9) adres miejsca pobytu stałego lub czasowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; ” ,

9) tytuł rozdziału 8b otrzymuje brzmienie;

„Rozdział 8b Udostępnianie danych osobowych z ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych ”;

10) w art.44g ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 44g. 1. Organy prowadzące ewidencje wydanych i unieważnionych dowodów osobistych, na wniosek zainteresowanej osoby, złożony w formie pisemnej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, są zobowiązane wydać zaświadczenie zawierające pełny odpis przetworzonych danych dotyczących tej osoby. Zaświadczenie jest przekazywane w formie odpowiadającej złożonemu wnioskowi ”;

11) art. 44h otrzymuje brzmienie:

„Art. 44h. 1. Dane z ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych udostępnia się, o ile są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, następującym podmiotom:

1) organom administracji publicznej, sądom i prokuraturze;

2) Policji, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celnej, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biuru Ochrony Rządu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych i strażom gminnym (miejskim);

3) organom kontroli skarbowej i wywiadu skarbowego;

4) państwowym i komunalnym jednostkom organizacyjnym oraz innym podmiotom - w zakresie niezbędnym do realizacji zadań publicznych określonych w odrębnych przepisach;

5) Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi - w zakresie danych osób poszukiwanych.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępnione:

1) osobom i jednostkom organizacyjnym - jeżeli wykażą w tym interes prawny;

2) jednostkom organizacyjnym - jeżeli po ich wykorzystaniu w celach badawczych, statystycznych, badania opinii publicznej lub rynku, dane te zostaną

poddane takiej modyfikacji, która nie pozwoli na ustalenie tożsamości osób, których dane dotyczą;

3) innym osobom i podmiotom - jeżeli uwiarygodnią one interes faktyczny w otrzymaniu danych i za zgodą osób, których dane dotyczą.

3. Dane z ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych udostępnia się na wniosek zainteresowanego podmiotu złożony w formie pisemnej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Dane są przekazywane w formie odpowiadającej złożonemu wnioskowi.

4. Dane udostępnione na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 3, nie mogą być wykorzystane w innym celu niż wskazany w tym wniosku.

5. Podmiotom, o których mowa w ust. 1, dane można udostępniać za pomocą urządzeń teletransmisji danych, po złożeniu jednorazowego, uproszczonego wniosku, jeżeli spełnią łącznie następujące warunki:

1) posiadają urządzenia umożliwiające identyfikację osoby uzyskującej dane w systemie oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;

2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;

3) uzyskanie danych jest uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.

6. Podmiotom, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1, można udostępniać za pomocą urządzeń teletransmisji danych, w drodze weryfikacji, dane dotyczące dowodów osobistych w oparciu o dane zawarte w ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych. Warunkiem udostępniania danych w tym trybie jest spełnienie łącznie wymagań określonych w ust. 5, złożenie jednorazowego wniosku i uzyskanie zgody, wydanej na podstawie art. 44i ust. 4.

7. Udostępnienie danych w drodze weryfikacji, o której mowa w ust. 6, polega na porównaniu przekazanych danych z danymi z ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych. Wynikiem udostępnienia danych w tym trybie jest potwierdzenie zgodności przekazanych danych albo raport niezgodności danych.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór wniosku o udostępnienie danych z ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych, o którym mowa w ust. 3,

2) wzór uproszczonego wniosku o udostępnienie danych z ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych, o którym mowa w ust. 5,

3) wzór wniosku o udostępnienie danych z ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych, o którym mowa w ust. 6

- uwzględniając konieczność wykazania przez podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 1, interesu prawnego w uzyskaniu danych oraz wymagania, o których mowa w ust. 5.

9. Udostępnienie danych z ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych następuje:

1) dla podmiotów, o których mowa w ust. 1 - nieodpłatnie;

2) dla podmiotów, o których mowa w ust. 2 - odpłatnie, po dołączeniu dowodu opłaty do wniosku o udostępnienie danych.

10. Osoby i jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 2 pkt 1, są zwolnione z opłat w przypadku udostępnienia z ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych danych niezbędnych do sporządzenia aktu poświadczenia dziedziczenia.

11. Opłaty pobrane za udostępnienie danych stanowią dochód budżetu państwa.

12. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość oraz sposób uiszczania opłat za jednostkowe udostępnienie danych z ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych oraz za udostępnianie danych za pomocą urządzeń teletransmisji danych, w drodze weryfikacji, o którym mowa w ust. 6,

2) sposób obliczania wysokości oraz sposób uiszczania opłaty za udostępnianie danych podmiotom, o których mowa w ust. 2 pkt 2

- uwzględniając, że wysokość opłat powinna być zróżnicowana w zależności od sposobu i zakresu udostępniania danych.”;

12) w art. 44i:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane z ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych udostępnia organ gminy.”

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane z ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych udostępnia minister właściwy do spraw wewnętrznych.”;

13) uchyla się art. 46-48;

14) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych uwzględniając w szczególności potrzebę zapewnienia ochrony danych zawartych w ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych.”;

15) uchyla się art.56;

16) uchyla się art. 58. ”;

2) w art. 69 otrzymuje wprowadzenie otrzymuje brzmienie:

„Art.69. Postępowania administracyjne w sprawach indywidualnych wszczęte na podstawie ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1, i nie zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w sprawach o: ”;

3) art.70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. 1. Zameldowanie na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 3 miesiące dokonane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1, zachowuje ważność.
2. Zameldowanie na pobyt czasowy trwający do 3 miesięcy dokonane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1, wygasa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”;

4) w art. 71 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Numer PESEL nadany na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1, staje się numerem PESEL w rozumieniu niniejszej ustawy.”;

5) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. Z dniem wejścia w życie ustawy wygasają decyzje o zastrzeżeniu udostępnienia danych osobowych wydane na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2002 r.”;

6) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 79. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 44h ust. 8 i 12 oraz art. 51 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 44h ust. 8 i 12 oraz art. 51 powołanej wyżej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 1 stycznia 2013r.”;

7) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 80. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012r. ”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011r.

U Z A S A D N I E N I E

Potrzeba nowelizacji, uchwalonej przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 6 sierpnia 2010 r., ustawy o dowodach osobistych (Dz. U. Nr 167, poz. 1131) przez zmianę terminu jej wejścia w życie, wynika z niżej przedstawionych przesłanek natury funkcjonalnej, prawnej i technicznej, które wskazują na ryzyko niezakończenia przygotowań

organizacyjnych i technicznych do wydawania dowodów osobistych nowego wzoru przed datą wejścia w życie nowych przepisów, tj. przed dniem 1 lipca 2011 r.

Przede wszystkim, rozpatrując kwestię terminu wejścia w życie nowej ustawy, należy mieć na uwadze konieczność zapewnienia pełnej transparentności wyboru podmiotu, który będzie dostarczał niespersonalizowane blankiety dowodów osobistych nowego wzoru. Warunkiem koniecznym zapewnienia przejrzystości jest spowodowanie, aby procedura wyłonienia producenta blankietów, która w ramach postępowania przetargowego odbywa się w formie dialogu konkurencyjnego, była przeprowadzona z najwyższą starannością, ze szczególnym uwzględnieniem wnikliwego i obiektywnego rozpatrzenia odwołań oferentów niezadowolonych z wyniku postępowania.

Dialog konkurencyjny z oferentami pozwolił także ustalić, że przewidziane w ustawie i dotyczące blankietu dowodu wymogi techniczne, jakkolwiek nowoczesne i dopracowane z punktu widzenia bezpieczeństwa dokumentu, nie są spełniane w pełnym zakresie przez żaden produkt dostępny obecnie na rynku. Uczestnicy toczącego się postępowania deklarują gotowość uzupełnienia swych produktów o specyficzne funkcje, przewidziane dla polskiego dowodu osobistego, zwracając jednak uwagę, że zarówno opracowanie niezbędnych modułów oprogramowania, jak i certyfikacja poziomu ich bezpieczeństwa (obligatoryjna dla sprzętu wykorzystywanego w charakterze dokumentu tożsamości), zajmą po kilka miesięcy. Suma czasu niezbędnego dla opracowania wymaganego oprogramowania i jego certyfikacji sprawia, że blankiety odpowiadające w pełni wymogom ustawy o dowodzie osobistym będą dostępne dopiero po przewidywanej dacie wejścia ustawy w życie.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz uwzględniając, iż z uwagi na szczegółowe wymagania technologiczne parku maszynowego służącego do produkcji dowodów osobistych, dopiero po dokonaniu wyboru producenta blankietów będzie możliwe wykonanie pełnego projektu technicznego dowodu osobistego wraz ze wzorem graficznym, konieczne staje się dokonanie korekty terminu wejścia w życie ustawy o dowodach osobistych w celu zapobiegnięciu sytuacji w której przygotowania organizacyjne i techniczne do wydawania nowych dokumentów tożsamości nie zostaną zakończone przed dniem 1 lipca 2011 r.

Kolejnym argumentem na rzecz przedłużenia *vacatio legis* nowej ustawy o dowodach osobistych jest konieczność notyfikacji rozporządzeń wykonawczych do ustawy o dowodach osobistych. Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.Urz.U.E.L 1998 Nr 204, str. 37, z późn. zm.) dotyczy w zasadzie usług świadczonych za wynagrodzeniem i zawiera zastrzeżenie, że „*charakterystyka ta nie istnieje w przypadku działań podejmowanych z wyłączeniem względów ekonomicznych przez państwo w ramach jego obowiązków, w szczególności w dziedzinach: społecznej, kulturalnej, edukacyjnej i sądowej; przepisy prawa krajowego dotyczące tego rodzaju działalności nie są objęte definicją określoną w art. 60 Traktatu i nie wchodzą w zakres stosowania niniejszej dyrektywy*”. Na tej podstawie zakładano, że nie zajdzie konieczność notyfikacji rozporządzeń wykonawczych do ustawy o dowodach osobistych. Niemniej w ustawie o dowodach osobistych znalazły się przepisy zakładające możliwość umieszczania w warstwie elektronicznej dowodu osobistego podpisu elektronicznego oraz możliwość korzystania z podpisu osobistego w dowodzie osobistym (za obopólną zgodą) także poza sektorem publicznym. Obie opcje wywierają wpływ na funkcjonowanie wspólnego rynku Unii Europejskiej, a w konsekwencji dotyczące ich rozporządzenia wykonawcze podlegają

obligatoryjnej notyfikacji. Na konieczność zapewnienia odpowiedniego czasu na notyfikowanie aktów wykonawczych wskazał, podczas prac parlamentarnych nad projektem ustawy o dowodach osobistych, Senat, który zaproponował dzień 1 lipca 2011 r. na termin wejścia w życie nowej ustawy, zamiast 1 stycznia 2011 r. pierwotnie przewidzianego w projekcie rządowym. Biorąc pod uwagę poziom technicznego skomplikowania zagadnień będących materiałem notyfikowanych rozporządzeń, należy założyć, że dokonane na podstawie poprawki senackiej sześciomiesięczne przedłużenie pierwotnego *vacatio legis* może okazać się niewystarczające. Uwzględniając postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (implementującym regulacje zawarte w powołanej wyżej dyrektywie), proces notyfikacji może trwać do 18 miesięcy.

Wprowadzając nowe regulacje należy uwzględnić doświadczenia z wdrożenia nowego dokumentu tożsamości w Republice Federalnej Niemiec. Po wieloletnich przygotowaniach (rozpoczętych w 2004 r.), w tym testowaniu nowych dokumentów, w którym wzięło udział 230 firm i instytucji publicznych, oraz przesunięciu pierwotnie planowanego terminu o 18 miesięcy, wdrożono w Niemczech w dniu 1 listopada 2010 r. nowy elektroniczny dokument tożsamości. Wprowadzeniu nowego dowodu towarzyszyły szeroko i publicznie komentowane błędy w funkcjonowaniu systemu organizacyjnego i technicznego wspierającego nowy dokument, np. umieszczanie na blankiecie dokumentu fotografii dwóch różnych osób (inna w warstwie graficznej, a inna w warstwie elektronicznej). W świetle niemieckich doświadczeń niezbędne jest dokładne przeanalizowanie, czy planowane w naszym kraju rozwiązania techniczno-organizacyjne nie spowodują co najmniej takich samych błędów jakie wystąpiły u naszego zachodniego sąsiada. W tej sytuacji konieczne jest podjęcie przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji współpracy, w zakresie wymiany doświadczeń w kwestiach związanych z procesem wdrożenia nowego dokumentu, ze swoim niemieckim odpowiednikiem.

Przesunięcie terminu wejścia w życie ustawy o dowodach osobistych, prowadzi w konsekwencji do zmiany terminu wejścia w życie ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz.U. Nr 217, poz. 1427 i Dz.U. Nr 239, poz.1593). Późniejsze wejście w życie ustawy o dowodach osobistych spowoduje konieczność przeprowadzenia w systemach teleinformatycznych separacji części obsługujących ewidencję ludności oraz wydawanie dowodów osobistych.

Istnieje także samoistna przesłanka przesunięcia terminu wejścia w życie ustawy o ewidencji ludności. Wskazanie przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej dnia 1 sierpnia 2011 r., jako daty wejścia w życie nowych przepisów regulujących zagadnienia związane z ewidencją ludności, w konsekwencji spowoduje, że wdrażanie w gminach nowych rozwiązań organizacyjnych i technicznych będzie przypadało na okres poprzedzający najbliższe wybory parlamentarne i może to mieć negatywny wpływ na proces przygotowania spisów wyborczych.

Biorąc pod uwagę powyższe, konieczna jest zmiana treści art. 93 ustawy o dowodach osobistych oraz treści art. 80 ustawy o ewidencji ludności przez wprowadzenie następującego brzmienia „*Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.* ” i odpowiednio „*Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.* ”.

W związku ze zmianą terminu wejścia w życie konieczne jest dokonanie zmian we wszystkich innych przepisach ustawy o dowodach osobistych, które odnoszą się bezpośrednio do dat, tj. art. 56 pkt 7, art. 88 oraz art. 91 ust.1.

Ze względu na przyjęcie, że wejście w życie ustawy o ewidencji ludności będzie poprzedzało wejście w życie ustawy o dowodach osobistych (przy uchwalaniu poprzednich wersji ustaw Sejm podjął decyzję, wyłącznie ze względów natury legislacyjnej, że ustawa o ewidencji ludności zacznie obowiązywać po wejściu w życie ustawy o dowodach osobistych) konieczne jest wykreślenie w ustawie od dowodach osobistych art. 82 i wprowadzenie jego odpowiednika - art. 62a w ustawie o ewidencji ludności i w konsekwencji nadania nowego brzmienie art. 69-71 i art. 73 w tejże ustawie.

Ponadto, ze względu na przewidzianą w ustawie o ewidencji ludności zmianę nazwy „zbioru PESEL” na „rejestr PESEL”, odpowiedniej modyfikacji wymagają przepisy art.50 ust.2, art. 56 pkt 8, art. 87 oraz art. 91 ust.3 ustawy o dowodach osobistych.

Konsekwencją zmiany kolejności wejścia w życie obydwu ustaw jest również nadanie nowego brzmienia art. 92 w ustawie o dowodach osobistych i art. 79 w ustawie o ewidencji ludności.

Propozycje nowelizacji ustawy o dowodach osobistych w zakresie obejmującym funkcjonalności elektroniczne nowego dowodu osobistego są wynikiem analizy przeprowadzonej w trakcie przygotowywania rozwiązań technicznych.

Podstawą techniczną dla przepisów ustawy odnoszących się do podpisu osobistego jest mechanizm tzw. mediatora, czyli zaufanej strony trzeciej, uczestniczącej w procesie składania podpisu. Prace nad implementacją ustawy dowiodły, że jego praktyczne zastosowanie rodzi problemy dotyczące interoperacyjności polskiego dowodu osobistego w ramach UE, a oczekiwane efekty zastosowania mediatora można osiągnąć także z wykorzystaniem dostępnych, standardowych mechanizmów oferowanych na rynku przez wiele podmiotów. W toku dialogu konkurencyjnego w ramach postępowania przetargowego na dostawę blankietów dowodu stwierdzono, że żaden z potencjalnych dostawców blankietów nie oferuje rozwiązania, w którym mechanizm mediatora byłby już implementowany. Zachodziłaby zatem konieczność opracowania na potrzeby polskiego dowodu osobistego rozwiązania niestandardowego. Opracowanie takiego rozwiązania jest technicznie możliwe, jednak pociąga za sobą znaczące wydłużenie czasu dostawy blankietów, jak też wzrost kosztu blankietu.

Zasadniczym celem zastosowania mechanizmu mediatora w ustawie o dowodach osobistych było uzyskanie pewności dotyczącej czasu złożenia podpisu oraz stworzenia możliwości czasowego zawieszania ważności certyfikatu, w szczególności w okresach, w których posiadacz dowodu osobistego nie sprawowałby nad nim bezpośredniej kontroli (wyjazdy zagraniczne itp.). Niemniej, pewność czasu złożenia podpisu można osiągnąć dzięki udostępnieniu standardowej usługi znacznikowania czasem. Odpowiednikiem zawieszania i wznawiania ważności certyfikatu jest zaproponowana w projekcie standardowa usługa unieważnienia starego i wydawania nowego certyfikatu. Ze względu na związany z wykorzystaniem mechanizmu mediatora długi czas i znaczący koszt oraz możliwość osiągnięcia tych samych funkcjonalności przy wykorzystaniu standardowych mechanizmów infrastruktury klucza publicznego, rezygnacja z rozwiązania o charakterze eksperymentalnym, które nie zostało do tej pory wdrożone w żadnym kraju świata, jest rozwiązaniem racjonalnym.

Biorąc pod uwagę powyższe konieczna jest zmiana definicji podpisu osobistego zawartej w art.2 ust.1 pkt 11 ustawy o dowodach osobistych polegająca na wykreśleniu punktu d, mówiącego o uzupełnianiu podpisu osobistego danymi pozwalającymi na określenie czasu złożenia tego podpisu przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, i w konsekwencji zmiana brzmienia art. 17 ust. 1.

Jednocześnie uzupełniono treść art. 16 doprecyzowując, że wyłącznie skorzystanie z ważnego certyfikatu podpisu osobistego wywołuje skutki prawne.

Będące konsekwencją rezygnacji z mediatora zastąpienie instytucji „zawieszania certyfikatu podpisu osobistego” unieważnianiem certyfikatu podpisu dowodu osobistego, nie będzie się wiązało z dodatkową uciążliwością dla posiadacza dowodu; administracyjne procedury unieważnienia certyfikatu i wystawienia nowego przebiegają identycznie, jak procedury zawieszenia i wznowienia jego ważności.

Przewiduje się dwa scenariusze unieważnienia certyfikatu. W pierwszym unieważnienie następuje na wniosek posiadacza dowodu. Scenariusz ten odpowiada obecnemu scenariuszowi związanemu z zawieszeniem ważności certyfikatu – np. sytuacji, w której posiadacz dowodu planując długotrwały pobyt za granicą pragnie zapobiec nieuprawnionemu użyciu swego podpisu osobistego przez osoby, które w czasie jego nieobecności mogłyby wejść w posiadanie jego dowodu osobistego. W drugim scenariuszu unieważnienie określonej grupy certyfikatów następuje na podstawie decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji i wiąże się z uzasadnionymi obawami dotyczącymi ich bezpieczeństwa.

Konsekwencją odejścia od możliwości zawieszania certyfikatu na rzecz jego unieważniania jest konieczność nadania nowego brzmienia następującym jednostkom redakcyjnym ustawy o dowodach osobistych: art. 18, art. 19, art.22, art.33 ust.1, art.36-39, art.44-45, art. 46 ust. 1 pkt 6, art.56 pkt 5, art. 57 ust. 1, art. 64 oraz art. 65 ust. 2 pkt 3.

Kolejnym elementem modyfikacji obszaru funkcjonalności elektronicznych jest zastąpienie wymogu umieszczania w warstwie elektronicznej certyfikatu podpisu osobistego wymogiem rezerwacji miejsca dla tego certyfikatu.

Umieszczenie w momencie personalizacji dokumentu w warstwie elektronicznej certyfikatu podpisu osobistego, przewidziane w ustawie o dowodach osobistych, wymaga generacji pary kluczy prywatnego i publicznego bez udziału i poza kontrolą ich przyszłego posiadacza, co w oczywisty sposób musiałoby wpłynąć negatywnie na bezpieczeństwo posiadacza i jego zaufanie do użytkowanego podpisu. W związku z tym projekt zakłada generację kluczy z udziałem ich użytkownika, w ramach procedury aktywacji certyfikatu podpisu osobistego. Taki sposób realizacji procedury aktywacji certyfikatu wyklucza jednak umieszczenie go w warstwie elektronicznej dowodu w momencie personalizacji. W konsekwencji zaproponowano rozwiązanie analogiczne do przyjętego w odniesieniu do karty ubezpieczenia zdrowotnego zmieniając odpowiednio brzmienie art. 13 ust.1 ustawy o dowodach osobistych.

Ustawa o dowodach osobistych zakłada, że okres ważności związanych z dowodem certyfikatów jest równy okresowi ważności samego dowodu. Rozwiązanie to pozostaje w sprzeczności z postulatami opisanymi powyżej, jak również uniemożliwia zarządzanie poziomem ryzyka związanego z bezpieczeństwem certyfikatów. W podejściu opisanym

powyżej początek okresu ważności certyfikatu nie może być wcześniejszy niż dzień jego aktywacji. Zważywszy czas pomiędzy personalizacją dokumentu a jego odbiorem przez posiadacza i aktywacją certyfikatów, początek okresu ważności certyfikatu nigdy nie będzie tożsamy z początkiem okresu ważności dokumentu. Przyjęcie zasady, zgodnie z którą koniec okresu ważności certyfikatu jest tożsamy z końcem okresu ważności dokumentu, rodzi obawy dotyczące bezpieczeństwa certyfikatu. Zakłada się dziesięcioletni okres ważności dowodu osobistego. W zgodnej opinii specjalistów-kryptologów dla żadnego z protokołów kryptologicznych, które będą wykorzystywane w konstrukcji certyfikatów, nie jest możliwe przyjęcie założenia o ich 10-letnim okresie bezpiecznego użytkowania. Między innymi dlatego certyfikaty bezpiecznego podpisu elektronicznego są wystawiane typowo na okres 2 lat, po czym zastępowane nowymi certyfikatami. Postęp metod ataku na protokoły kryptograficzne jest, w ramach opisanej procedury, kompensowany przez wzrost długości klucza. Takie działanie nie jest możliwe przy założeniu okresu ważności certyfikatu równego okresowi ważności dokumentu. Dlatego też proponuje się wprowadzenie do ustawy przepisów, zgodnie z którymi okres ważności certyfikatów rozpoczyna się w dniu ich aktywacji i jest nie dłuższy niż okres ważności dowodu osobistego. Tak elastyczne rozwiązanie pozwoli na określenie rzeczywistego okresu ważności certyfikatów w rozporządzeniu wydanym na podstawie ustawy i określającym politykę bezpieczeństwa i politykę certyfikacji. Mając na względzie powyższe nadano nowe brzmienie art. 19 ust. 4, który umożliwi Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji niezwłoczną i adekwatną reakcję na postęp metod kryptoanalitycznych przez dokonanie odpowiednich zmian w rozporządzeniu określającym polityki certyfikacji.

Kolejna część modyfikacji w zakresie funkcjonalności elektronicznych związana jest z rezygnacją z instytucji „ograniczonej identyfikacji”. W toku dialogu konkurencyjnego w ramach postępowania na dostawę blankietów dowodów osobistych ustalono, że żaden z potencjalnych dostawców blankietu nie jest przygotowany do dostarczenia blankietu, w którym byłaby implementowana funkcjonalność w zakresie obsługi certyfikatów ograniczonej identyfikacji. Obecnie trwa próba standaryzacji dwóch konkurujących rozwiązań certyfikatów ograniczonej identyfikacji: francuskiego i niemieckiego. Rozwiązanie francuskie nie osiągnęło do tej pory fazy praktycznego zastosowania. Natomiast rozwiązanie niemieckie budzi kontrowersje w kraju zastosowania. Dlatego też potencjalni dostawcy blankietów sugerują doraźne zastosowanie rozwiązania tymczasowego, polegającego na użyciu standardowego certyfikatu SSL/TSL, w którym zawartość pola nazwy nie zawierałaby żadnych atrybutów tożsamości posiadacza. Jednakże zawarty w takim certyfikacie unikalny numer seryjny umożliwiłby łączenie użycia certyfikatu w różnych okolicznościach, co kolidowałoby z wymogiem braku możliwości powiązania użycia certyfikatu przez jednego posiadacza w różnych sektorach. Konkludując, na rynku nie pojawiło się dotąd ustandaryzowane lub choćby powszechnie akceptowane rozwiązanie problemu ograniczonej identyfikacji.

Biorąc pod uwagę powyższe, uznając przy tym celowość umożliwienia w przyszłości korzystania przez obywateli z ograniczonej identyfikacji, zasadna jest rezygnacja z tego rozwiązania do czasu opracowania odpowiednich rozwiązań technologicznych. Konsekwencją usunięcia z ustawy o dowodach osobistych instytucji ograniczonej identyfikacji są uchylenia: w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 8, art. 20, art. 40-41 oraz zmiany brzmienia art. 2 ust. 1 pkt 12, art. 11 ust. 3, art. 13 ust.1 (dotychczasowego pkt 2) i ust.2, art. 17 ust.2, art. 33 ust.1, art.34-39, art.44-45, art. 56 pkt 5 i art. 64.

Ponadto, w art. 13 ust. 1 pkt 5 dodano sformułowanie „lub aplikacji”, mając na względzie, iż obecnie trudno jest przewidzieć, czy Minister Zdrowia w wolnej przestrzeni będzie zamieszczał wyłącznie dane, czy również aplikacje. Dodatkowo w art. 13 zmieniono brzmienie ust. 2, który w dotychczasowym brzmieniu był przepisem nadmiarowym, ponieważ osoby poniżej 5 roku życia ze względu na 5-letni okres ważności dowodu osobistego nie będą miały możliwości korzystania z podpisu osobistego. Natomiast nowe brzmienie ust.2 ma na celu umożliwienie w przyszłości rozszerzenia katalogu funkcjonalności elektronicznych dowodu osobistego, w miarę potrzeb oraz możliwości organizacyjno - technicznych.

Ponadto, aby zapewnić uregulowanie zasad umieszczania w warstwie elektronicznej dowodu innych, niż dotyczących certyfikatu podpisu kwalifikowanego, danych i aplikacji, przeniesiono dotychczasową treść art. 21 ust. 5 do nowego ustępu 3 w art. 17, uzupełniając ją odesłaniem do danych, o których mowa w art.13 ust.1.

Zmianą wykraczającą poza obszar funkcjonalności elektronicznych jest propozycja nadania nowego brzmienia art. 51 pkt 3, która ma na celu zapewnienie, że dowody osobiste, w których będą znajdowały się nieaktualne dane, zostaną unieważnione przez kompetentny organ, także w sytuacji gdy obywatel nie wystąpi o wydanie nowego dokumentu tożsamości.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego.

Uwzględniając przewidywany zakres regulacji, podmiotami na które będzie oddziaływała nowelizacja ustawy o dowodach osobistych oraz ustawy o ewidencji ludności będą Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz organy gmin, które uzyskają niezbędny czas na wdrożenie nowych rozwiązań organizacyjnych i technicznych. Biorąc pod uwagę, że projektowana ustawa przedłuża okres obowiązywania aktualnie obowiązujących aktów prawnych, a zmiana w zakresie warstwy elektronicznej nowego dowodu osobistego nie powoduje dodatkowych obciążeń, jej uchwalenie przez Sejm będzie neutralne z punktu widzenia innych podmiotów.

2. Przeprowadzenie konsultacji.

Projektowana ustawa została zamieszczona, zgodnie z wymogami art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Charakter zmian wprowadzonych projektowaną ustawą wymaga konsultacji z Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych.

3. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych.

W budżecie państwa na rok 2011 nie ma wystarczających środków na zabezpieczenie procesu wydawania dowodów osobistych obowiązującego wzoru do końca bieżącego roku. W związku z tym wejście w życie projektowanej ustawy powoduje konieczność dokonania zmiany przeznaczenia środków, pierwotnie przyznanych na proces związany z rozpoczęciem wydawania dowodów osobistych według nowego wzoru, zabezpieczonych w budżecie państwa na rok 2011 r. w wysokości 61 990 000 zł. W obecnej sytuacji, w związku ze zmianą daty wejścia w życie ustawy o dowodach osobistych, należy przeznaczyć powyższe środki na pokrycie, w bieżącym roku, kosztów wynikających z wydłużenia okresu wydawania obowiązującego obecnie wzoru dowodu osobistego.

4. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Projektowana ustawa nie będzie wywierać wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana ustawa nie będzie wywierać wpływu na sytuację i rozwój regionalny.